

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoPr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8304120092
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8304120092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne Ing. N. C., bytom T. XX, V., právne zast. JUDr. Ľubicou Čabákovou, advokátkou, Dargovských hrdinov č. 11, Humenné proti žalovaným 1 a 2/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO : 00 151 866, a 3 a 4/ Slovenská republika. zast. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO : 00 151 866, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní Obvodného úradu Humenné a žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 21.11.2012 č.k. 11C/231/2004 - 474 a dopĺňaciemu rozsudku zo dňa 21.11.2012 č.k. 11C/231/2004 - 493 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom.

O trovách odvolacieho konania r o z h o d n e súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa určil, že úraz, ktorý utrpela žalobkyňa dňa 11.10.2001 na branno-športových hrách v Rekreačnom zariadení X., je pracovný úraz a za škody spôsobené žalobkyňi týmto úrazom zodpovedá žalovaný v 1. rade.

Žalovanému v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na náhradu bolestného 726,94-eur a na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia 597,49-eur a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Žalovaným v 2., 3. a 4. rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyňi nepriznal.

Dopĺňacím rozsudkom žalobu voči žalovaným v 2., 3. a 4. rade zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého z výpovede žalobkyne vyplýva, že niekedy v mesiaci október 2001 mali v zamestnaní pracovnú poradu zamestnancov odboru financií, kde vedúci odboru financií Ing. W. oznámil, že sa budú konať branno-športové hry s tým, že účasť na nich je povinná a ospravedlnení sú len práceneschopní zamestnanci a zamestnancom nebude umožnené ani čerpanie dovolenky. Po príchode na miesto

bola ráno inštruktáž o civilnej ochrane a následne sa súťažilo. Jednou zo športových disciplín bolo aj preťahovanie lanom, pri ktorom sa pošmykla a pri páde si poranila koleno na ľavej nohe. Najprv bola na pohotovosti, potom na chirurgii, kde jej ťahali krv z kolena a následne bola u ortopéda, ktorý jej odporučil vyšetrenie na ortopédii v L.. V L. ju objednali na operáciu, nakoľko bol predpoklad, že má pretrhnutý predný krížny väz. Operovaná bola dňa 14.11.2001, týždeň bola hospitalizovaná v nemocnici a do 5.12.2001 bola v rehabilitačnom centre. Po prepustení z L. chodila len za pomoci barlí a každý deň bola povinná absolvovať rehabilitácie, následne rôzne kontroly, väčšinou v L.. Práceschopná bola do 12.4.2002. Aj po nástupe do práce každý druhý deň chodievala na rehabilitácie. Neskôr jej bola odporučená kúpeľná liečba, ktorú absolvovala v termíne 21.10.2002 do 10.11.2002 v O. O.. Žalobkyňa sa následkom úrazu podrobila mnohým diagnostickým úkonom, opakovaným operačným zásahom a liečebným procedúram. Operačným zákrokom jej boli vsadené do jabĺčka a píšťaly dve skrutky, pričom následne operáciou zo dňa 20.6.2004 jej bola vybraná skrutka z píšťaly a dňa 23.6.2004 sa musela podrobiť ďalšej operácii ľavej nohy.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že pred úrazom mala všestranné záujmy, zapájala sa do rôznych spoločenských, kultúrnych, športových a náboženských aktivít, ktoré sú však v súčasnej dobe úplne vylúčené z jej života. Následky úrazu sa prejavili a prejavujú v každodennom živote. U žalobkyne došlo k sťaženiu zdravotnej pohody. Počas dlhodobej bolestivej liečby sa nevyhla rôznym komplikáciám, ako sú výrazne obmedzená možnosť pohybu a chodenie o dvoch barlách. V dôsledku utrpeného pracovného úrazu aj v súčasnosti pretrvávajú bolesti, pričom je nútená užívať lieky na utlmenie a tíšenie bolesti. Žalobkyňa si nemôže kľaknúť na koleno, nemôže podskočiť, pobehnúť. Nie je schopná chôdza na nerovnom teréne. Chôdzu po schodoch zvládne len na veľmi krátku vzdialenosť a aj to s veľkými problémami a za pridržiavania sa zábradlia. Nemôže dlhšie chodiť ani stáť, nakoľko jej tuhne koleno. Akákoľvek aktivita zaťažujúca dolné končatiny je pre ňu mimoriadne bolestivá a spôsobuje jej opuch kolena. Následkom úrazu má výraznú hypotrofiu svalstva stehna a lýtky ľavej nohy, čím má ľavú nohu tenšiu ako pravú. Tento nepomer rovnako ako aj jazva v dĺžke 12 cm na ľavom kolene pre žalobkyňu znamenajú zohyzdenie a bránia jej nosiť sukne, typický ženský odev. Nemôže vykonávať ženské domáce práce (vysávanie, žehlenie, vešanie záclon), nosiť ťažké nákupy, pracovať v záhrade. Úraz u nej zanechal trvalé následky, ktoré nemajú tendenciu k zlepšeniu. Je vylúčená a v niektorých oblastiach radikálne obmedzená pri vykonávaní činností, ktoré boli náplňou a neoddeliteľnou súčasťou jej života. Až do úrazu rekreačne pestovala turistiku, hrala pravidelne volejbal, bedminton, z týchto činností je úplne vylúčená. Rovnako ako veriacia pravidelne navštevuje kostol, a keďže si nemôže kľaknúť na koleno, pričom tieto náboženské obrady už nemôže riade navštevovať, pretože si nemôže kľaknúť, nemôže dlho sedieť ani dlhšie stáť. V dôsledku úrazu sa zhoršil aj jej vzťah s manželom.

Zo záznamu o úraze z 11.10.2001 spísaného Okresným úradom v Humennom súd zistil, že žalobkyňa, ako zamestnankyňa Okresného úradu v Humennom utrpela počas branno-športových hier, ktoré organizoval Okresný úrad v Humennom na RZ X.raz, pri súťažení preťahovania lanom sa táto pošmykla a pri páde došlo k poraneniu ľavého kolena.

Z návrhu na odškodnenie pracovného úrazu z dňa 11.6.2002, vypracovaného Okresným úradom v Humennom, vyplýva, že s poukazom na tento úraz, ktorý sa stal žalobkyňou dňa 11.10.2001, sa jej priznáva náhrada škody za pracovný úraz vo výške 56.295,- Sk.

Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi organizáciou Okresným úradom v Humennom a žalobkyňou je zrejmé, že touto uzatvárajú pracovnú zmluvu s dňom nástupu 28.7.1992. Uvedená zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Súd ďalej z rozhodnutia Vedúceho služobného úradu Okresného úradu v Humennom Ing. Y. U., o vymenovaní do štátnej služby zo dňa 15.8.2002 zistil, že u žalobkyne vzniká dňom 15.8.2002 štátnozamestnanecký pomer v dočasnej štátnej službe.

Na základe rozhodnutia služobného úradu - Krajského úradu v Prešove z 2.1.2004 bola žalobkyňa ako štátny zamestnanec v dočasnej štátnej službe trvale preložená do odboru štátnej služby 2.17 vnútro s Služobnom úrade Krajského úradu v Prešove na štátnozamestnanecké miesto na odbore živnostenského podnikania Obvodného úradu v Humennom. Z oznámenia Obvodného úradu v Humennom z 1.10.2007 vyplýva, že v súlade so zák. č. 254/2007 Z.z. o zrušení krajských úradov

a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch v znení nálezů Ústavného súdu SR č. 263/2006 Z.z. s účinnosťou od 1.10.2007 sa zrušili krajské úrady a ich pôsobnosť prešla na obvodné úrady a ministerstva podľa osobitných zákonov. Preto v zmysle ust. § 3 ods. 1 zák. č. 254/2007 Z.z. zrušením krajských úradov a prechodom práv a povinností zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov krajského úradu, ktorí k 30.9.2007 vykonávali štátnu službu v obvodnom úrade, prechádzajú na Obvodný úrad v Humennom. Na základe uvedenej skutočnosti došlo k zmene zamestnávateľa zo služobného úradu Krajský úrad v Prešove na služobný úrad Obvodný úrad v Humennom. S touto zmenou vyjadřila žalovaná súhlas listom zo dňa 2.1.2004 adresovanému služobnému úradu Krajskému úradu v Prešove.

Z dohody o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 1.12.2009 súd zistil, že Obvodný úrad v Humennom ako služobný úrad na základe tejto dohody končí pracovný pomer so žalobkyňou k 31.12.2009.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že čo sa týka dokazovania žalovaného nároku na náhradu škody na zdraví a nároku na jeho mimoriadne zvýšenie, súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia a traumatológia a vypracovaním znaleckého posudku poveril znalca MUDr. L. Y.. Znalec v tomto posudku zjednotil popis zranení žalobkyne pri pracovnom úraze dňa 11.10.2001, tak že stanovil všetky diagnózy, ktoré predtým neboli u žalobkyne a zároveň uviedol aj ich bodové ohodnotenie a predpokladaný vývoj jej zdravotného stavu. V znaleckom posudku č. 11/2006 v časti Záver uviedol, že z hľadiska funkčného sa jedná o ľahké obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu, ktoré má pre žalobkyňu nepriaznivý vplyv len pri určitých životných a spoločenských úkonoch a to tých, ktoré sú spojené s podrepom a hlbokým sedením, kedy sú kolená takmer plne ohnuté. Tento stav subjektívne môže byť spojený s bolesťami a pocitom tuhnutia kolena. Žalobkyňa má zmenšený obvod ľavého stehna, čo je dôsledkom atrofie svalstva ľavého stehna. Atrofia svalstva ľavého stehna, t.j. pouřazové zmenšenie svalovej hmoty ľavého stehna pre žalobkyňu má nepriaznivý vplyv pri životných a spoločenských úkonoch spojených s dlhým státím, dlhou chôdzou, behom a chôdzou po nerovnom teréne. Pouřazová atrofia svalstva ľavého stehna je spojená s pocitom slabšej ľavej dolnej končatiny. Pokiaľ ide o jazvy na ľavej nohe, všetky sú na dotyk nebolestivé, bez známok zhrubnutia v zmysle keloidnej jazvy, pričom sú v celkovom rozsahu 4 cm². Jazvy na ľavom kolene nepredstavujú výrazný kozmetický hendikep a z medicínskeho hľadiska nie sú indikované na operačné riešenie stavu. Ak však ak pre žalobkyňu predstavujú kozmetický a psychologický hendikep, môžu byť z estetického hľadiska na žiadosť žalobkyne indikované na plasticko-estetický chirurgický operačný zákrok. Pri plnení určitých životných a spoločenských úloh u žalobkyne pocit zohyzdenia kolena pre výskyt jaziev môže byť eliminovaný nosením pančúch, čo umožňuje potom aj nosenie sukne alebo krátkych nohavíc. Diagnóza zakladajúca nárok žalobkyne na poskytnutie bolestného je pretrhnutie predného skříženého väzu ľavého kolena.

Pokiaľ ide o bodové ohodnotenie bolestného, stanovil ho znalec podľa vyhl. 32/1965 Zb.; pri pol. č. 170 pretrhnutie alebo úplné odtrhnutie postranného kolenného väzu na 80 bodov; pol. č. 162 odstránenie cudzieho telesa po osteosyntéze na 15 bodov. Nakoľko si poškodenie na zdraví vyžadovalo bolestivejší spôsob liečby, ako boli opakované infúzie, injekcie, cievkovanie, odstránenie drenáže a povaha zranenia si vyžiadala operačný zákrok 26.8.2002, zvýšil znalec bodové ohodnotenie na dvojnásobok základnej sadzby t.j. o 80 bodov pri pol. č. 170 a pri pol. č. 162 o 7,5 bodov. Ku dňu vypracovaniu znaleckého posudku bodové ohodnotenie bolestného celkovo predstavuje počet 182,5 bodov.

Pokiaľ ide o bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, stanovil ho znalec podľa vyhl. 32/1965 Zb.; pri pol. č. 394a obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu ľahké na 100 bodov.

Pokiaľ ide o predpokladaný vývoj zdravotného stavu žalobkyne, pri vyšetrení dňa 17.3.2006 žalobkyňa neudávala pocit instability ľavého kolena pri fyzických aktivitách. Pretrvávajúca dobrá stabilita kolenného kĺbu je dôkazom dobrej funkčnosti plastiky predného skříženého väzu a základným predpokladom neporušenej biomechaniky kolena a prevencie progresie artrotických degeneratívnych zmien kolena. Dobrú stabilitu kolenného kĺbu sekundárne podporuje dostatočne veľká svalová hmotnosť s dobrým

svalovým napätím svalstva stehna, preto doterajšiu priaznivú prognózu môže žalobkyňa pozitívne ovplyvniť pravidelným posilňovaním svalstva ľavej dolnej končatiny.

Žalobkyňa s predloženým znaleckým posudkom nesúhlasila, a preto súd nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Y. V., ktorý vypracoval kontrolný znalecký posudok č. 1/2007, v ktorom uviedol, že poškodenie zdravia žalobkyne súvisiace s úrazom zo dňa 11.10.2001 zakladá u nej určité sťaženie spoločenského uplatnenia. Znalec ďalej uviedol, že poúrazové zmenšenie svalovej hmoty ľavej dolnej končatiny vzniklo ako dôsledok poúrazového a pooperačného šetrenia končatiny. Svalová sila ľavej dolnej končatiny dosahuje podľa svalového testu priemernú svalovú silu u žien v bežnej populácii. U žalobkyne je prítomné poúrazové obmedzenie pohyblivosti ľavého kolena stredného stupňa kolena, pri vcelku symetrickej chôdzi bez potreby adjuvatík (barly, palice). Koleno po plastike predného skríženého väzu je však dostatočne stabilné, bez opuchov a poúrazovej artrózy. Obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu stredného stupňa sa môže z hľadiska funkčného u žalobkyne prejavíť len pri určitých činnostiach, ktoré sú spojené s podrepom, hlbokým sedom, teda pri plnom ohybe ľavého kolena. Pokiaľ ide o jazvy, všetky sú oproti spodine pohyblivé, bez zápalu a známkov keloidnej prestavby a hypertrofiie. Spolu plocha jaziev predstavuje 7 cm². Podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. pol. 431c - u žien sa ohodnocujú a odškodňujú pri sťažení spoločenského uplatnenia pooperačné a poúrazové jazvy pri ploche nad 30 cm², čo u žalobkyne neprichádza do úvahy. Jazvy na ľavom kolene u žalobkyne vzhľadom na vek a povolanie nepredstavujú výrazný hendikep a z medicínskeho hľadiska nie sú dané jazvy indikované na operačné riešenie. Znalec ďalej uviedol, že diagnózou na poskytnutie bolestného je pretrhnutie predného skríženého väzu ľavého kolena a podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. sa jedná o pol. č. 170 - odtrhnutie predného skríženého väzu pričom základné bodové ohodnotenie 80 bodov zvýšil na dvojnásobok, nakoľko si poškodenie na zdraví vyžadovalo bolestivejší spôsob liečby.

Základné bodové ohodnotenie bolestného pri operácii zo dňa 23.6.2004 (operačné odstránenie skrutky z holennej kosti), pri pol. č. 162 - hlboká rana dolnej končatiny je 15 bodov, ktoré zvýšil o polovicu základnej sadzby teda na 22,5 bodov. Ku dňu vypracovania znaleckého posudku bodové ohodnotenie bolestného celkovo predstavuje 182,5 bodov.

Znalec ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia pri pol. č. 394 b - obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu stredne ťažkého stupňa na 150 bodov, zároveň uviedol, že stav žalobkyne v danej dobe možno považovať za ustálený.

Pokiaľ ide o prognózu vývoja zdravotného stavu žalobkyne, znalec uviedol, že Rtg snímka ľavého kolena zo dňa 19.4.2007 nevykazuje žiadnu osteolýzu ani v oblasti jednej ponechanej skrutky, ani v oblasti po extrahovanej skrutke. Súčasne sa na skelete nachádza len obraz I. stupňovej artrózy rovnakého stupňa ako na pravom kolene. Artrótické zmeny na ľavom kolene sú primerané veku žalobkyne a nedá sa teda tvrdiť, že vznikli v dôsledku úrazu zo dňa 11.10.2001. Ľahká difúzna osteoporóza skeletu ľavého kolena je skôr prechodná z inaktivity a pri plnej záťaži končatiny by sa mala úplne eliminovať. Progresia degeneratívnych zmien ľavého kolena vzhľadom na vek žalobkyne nie je vylúčená a môže viesť k zvýrazneniu bolesti ľavého kolena, ale nedá sa výlučne prisúdiť úrazu, lebo tvar a kongruencia styčných kĺbových plôch kolena nebola úrazom porušená. Úrazom neboli poškodené menisky kolenného kĺbu a nie je prítomná poúrazová nestabilita kolena. Naopak pri vyšetrení bola zistená dobrá stabilita ľavého kolenného kĺbu, čo je dôkazom dobrého výsledku plastiky predného skríženého väzu a predpokladom neporušenej biomechaniky kolena a prevencie progresie artrótických degeneratívnych zmien kolena. Z týchto zistení je prognóza funkčnosti ľavého kolena žalobkyne vcelku priaznivá. Pozitívne ju možno ešte ovplyvniť pravidelným posilňovaním svalstva ľavej dolnej končatiny, primeranou pohybovou aktivitou v kombinácii s aplikáciou fyzikálnej liečby. Znalec ďalej uviedol, že zvýšenie odškodnenia za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podmieňujú predpoklady, ktoré žalobkyňa vo veku, v ktorom bola poškodená na zdraví mala pre uplatnenie v živote a v spoločnosti. V prípade žalobkyne sú síce objektívne možnosti poškodenej na uplatnenie sa v rodinnom a v spoločenskom živote v dôsledku úrazu čiastočne obmedzené, no zároveň v dôsledku pracovného úrazu nedošlo k zmene pôvodného pracovného zaradenia žalobkyne, žalobkyňa nie je v dôsledku zranenia invalidná, bezvládna, pripútaná na lôžko, nevyžaduje celodennú starostlivosť inej osoby a je v súčasnosti v základných všedných denných činnostiach sebestačná. Z týchto dôvodov nemožno poškodenie zdravia žalobkyne v dôsledku úrazu

zaradiť medzi najťažšie. Súdny znalec vyslovil tiež názor, že v žalobe nie sú predložené jednoznačné osobitné dôvody pre mimoriadne zvýšenie základných sadziieb bodových hodnotení, ako to býva v prípadoch hodných osobitého zreteľa.

Súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 154 ods. 1 zákona č. 312/2001 o štátnej službe § 8 ods. 2 zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. § 3 ods. 1 zákona č. 254/2007 Z.z. o zrušení krajských úradov a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003 Z. z., § 190 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce, § 37 odsek 1 vládneho nariadenia č. 223/1988 Zb., ust. § 190 ods. 5 Zákonníka práce, ust. § 191 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Zákonníka práce, § 251 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, § 83 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, § 16 a § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ust. § 1, § 2 ods. 1, § 4 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení účinnom ku dňu 10.11.2011 a dospel k nasledovným záverom.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz a za tento nesie zodpovednosť žalovaný v 1. rade. V čase úrazu medzi žalobkyňou a Okresným úradom v Humennom existoval pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce. Táto skutočnosť je preukázaná uzavretou pracovnou zmluvou č. 200996/1992/2 uzavretou Okresným úradom v Humennom a žalobkyňou s dňom nástupu 28.7.1992. Počas trvania tohto pracovného pomeru dňa 11.10.2001 došlo u žalobkyne k pracovnému úrazu, následkom ktorého jej vznikla škoda z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Žalobkyňa utrpela dňa 11.10.2001 pracovný úraz, tento úraz sa stal žalobkyňi v pracovnom čase a za tento úraz zodpovedá žalovaný v 1. rade. Branno-športový deň bol organizovaný zamestnávateľom - Okresným úradom v Humennom a všetci zamestnanci boli povinní sa ho zúčastniť a preverovala sa na ňom aj fyzická zdatnosť zamestnancov. Bol direktívne nariadený počas pracovnej doby prednostkou Okresného úradu a následne podľa jej pokynov aj vedúcimi jednotlivých odborov, ktorí to nariadili - prikázali zamestnancom. Dovolenky sa zamestnancom nepovoľovali, účasť bola povinná. Zamestnancom vrátane žalobkyne bola za tento deň riadne vyplatená mzda. Tieto okolnosti sú potvrdzované výpoveďami jednak žalobkyne, ako aj svedkov J. X. a Ing. T. W., ktorý uviedol, že v opačnom prípade by mal tento zamestnanec absenciu. Celú organizáciu branno-športových dní zariaďoval Okresný úrad Humenné. Rovnako platil úhrady za autobus, ktorý dopravil zamestnancov do rekreačného strediska X., kde sa tento deň konal. Rovnako tieto okolnosti sú potvrdzované výpoveďami jednak žalobkyne, ako aj svedkov J. X. a Ing. T. W.. Išlo teda o riadny pracovný deň, za ktorí mali zamestnanci riadne zaplatené, čo je taktiež preukázané výplatnými páskami žalobkyne ako aj svedkyne p. X.. Tento úraz sa stal žalobkyňi v pracovnom čase, o 12:30 hod, čo je zrejmé zo záznamu z 11.10.2001 o pracovnom úraze, ktorý taktiež potvrdzuje, že v danom prípade sa jednalo o pracovný úraz, ktorý bol spísaný Okresným úradom v Humennom, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa, ako zamestnankyňa Okresného úradu v Humennom utrpela počas branno-športových hier, ktoré organizoval Okresný úrad v Humennom na RZ Bystrá, pri súťažení preťahovania lanom sa táto pošmykla a pri páde došlo k poraneniu ľavého kolena. Tento úraz sa stal v čase 12:30 hod. a potvrdzuje to aj návrh na odškodnenie pracovného úrazu z dňa 11.6.2002, vypracovaného Okresným úradom v Humennom, že s poukazom na tento úraz, ktorý sa stal žalobkyňi dňa 11.10.2001 sa jej priznáva náhrada škody za pracovný úraz vo výške 56.295,- Sk. Súd sa nestotožnil s úvahami predchodcu žalovaného v 1. rade o prípadnom spoluzavinení žalobkyne za spôsobenú škodu na zdraví.

Súd preto vyhovel žalobe v časti o určenie, že úraz je pracovným úrazom a zodpovedá za neho žalovaný v 1. rade.

Čo sa týka pasívnej legitímácie v tomto konaní, súd ustálil, že právnym nástupcom je žalovaný v 1. rade a žalobu voči ostatným žalovaným pre nedostatok pasívnej legitímácie súd zamietol.

V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje, ak poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé dôsledky na životné

úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských účelov. Celková výška odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia závisí jednak od posudku, ktorý podlieha hodnoteniu súdom, ako aj od posúdenie predpokladov, ktoré poškodený má. Týmito predpokladmi je možnosť uplatniť sa najmä v rodinnom, kultúrnom, športovom a spoločenskom živote, ako aj možnosť ďalšieho sebavzdelávania.

Náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sú založené na systéme tzv. bodového hodnotenia, čo znamená, že vo výnimočných prípadoch je možné náhradu primerane zvýšiť aj nad ustanovené najvyššie výmery odškodnenia vyplývajúce z ustanovenia § 7 ods. vyhl. č. 32/1965 Zb.. Dôvody hodné osobitného zreteľa je však potrebné zohľadniť pri posudzovaní nároku na bolestné a sťaženia spoločenského uplatnenia samostatne.

Súd pri rozhodovaní o výške odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal z vykonaného dokazovania, najmä zo znaleckých posudkov, jednak zo znaleckého posudku č. 11/2006 vypracovaného MUDr. L. Y. a jednak z kontrolného znaleckého posudku č. 1/2007 vypracovaného znalcom MUDr. Y. V., pričom obaja znalci boli z odvetvia ortopédie a hodnotili totožné položky, a to pri bolestnom šlo o položky č. 170 pretrhnutie alebo úplné odtrhnutie postranného kolenného väzu a pol. č. 162 odstránenie cudzieho telesa po osteosyntéze, ktoré znalec MUDr. Y. ocenil celkovo na 182,5 bodov. Totožné ohodnotenie týchto položiek vykonal aj znalec MUDr. V.. Pokiaľ ide o základné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, znalec MUDr. Y. hodnotil pol. č. 394a obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu ľahké na 100 bodov a znalec MUDr. V. hodnotil pol. č. 394b obmedzenie pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu stredne ťažká na 150 bodov.

Teda základné bodové ohodnotenie bolestného predstavuje 182,5 bodov a základné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia predstavuje 150 bodov a z tohto aj určoval výšku náhrady priznanej žalobkyni. V súlade s vyhláškou vtedy platnou č. 32/1965 Zb., môže súdny znalec zdvojnásobiť uvedené položky čo sa stalo aj v tomto prípade. Preto súd vychádzal v súlade s posudkami lekárov a zvýšil základné bodové ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia na dvojnásobok. Bolestné je teda 2 x 182,5 bodov, t.j. 365 bodov a sťaženie spol. uplatnenia 2 x 150 bodov = 300 bodov.

Súd ďalej uviedol, že nepriznal žalobkyni mimoriadne zvýšenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nad dvojnásobok, pretože žalobkyňa do skončenia dokazovania neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že sa jedná v jej prípade o prípad hodný osobitného zreteľa. Rovnako z posudkov lekárov nevyplynul nárok žalobkyne na mimoriadne zvýšenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nad dvojnásobok.

Súdny znalec MUDr. V. vyslovil tiež názor, že v žalobe nie sú predložené jednoznačné osobitné dôvody pre mimoriadne zvýšenie základných sadziieb bodových hodnotení, ako to býva v prípadoch hodných osobitného zreteľa, a súd žiadne takéto ani nezistil, preto v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Považoval totiž násobky, ktoré žiadala žalobkyňa priznať za nadhodnotenú a neprimeranú škodu, ako aj obmedzenia, ktoré žalobkyňa následkom úrazu má. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa nevyžaduje neustálu starostlivosť a nie je odkázaná na nepretržitú pomoc inej osoby. Všetky životné potreby si zabezpečuje sama. Úraz sa žalobkyni stal síce ešte v produktívnom veku, avšak v súčasnosti pracuje v pôvodnom pracovnom zaradení a preto je potrebné zdôrazniť, že aj po úraze sa uplatnila na trhu práce a to dokonca v pôvodnom povolání u toho istého zamestnávateľa. Keďže je žalobkyňa zamestnaná, má aj pravidelný príjem.

S poukazom na ust. § 7 ods. 1 vyhlášky je suma 60 Sk za jeden bod. Suma bolestného predstavuje 2 x 182,5 = 365 bodov po 60,-Sk, čo je 21.900,-Sk, teda 726,94-eur a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia predstavuje 2 x 150 = 300 bodov po 60,-Sk, čo je 18.000,00-Sk, teda 597,49-eur, teda spolu predstavuje náhrada škody na zdraví 1.324,43-eur (bolestné 729,94eur + sťaženie 597,49eur) a v prevyšujúcej časti súd žalobu o náhradu škody na zdraví zamietol.

Súd uviedol, že žalobkyňa totiž nepreukázala nárok, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa a nemá teda nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady škody na zdraví. Rovnako súd zamietol aj žalobu žalobkyne v časti o zaplatenie úrokov z omeškania z náhrady škody na zdraví, pretože rozhodnutie záviselo od znaleckých posudkov a úvahy súdu a až dňom právoplatnosti tohto rozsudku a jeho vykonateľnosťou sa môže žalovaný dostať do omeškania a žalobcovi vznikne nárok na úroky z omeškania.

Súd rozhodol o náhrade trov konania medzi žalobkyňou a žalovanými v 2., v 3. a v 4. rade tak, že týmto žalovaným náhradu trov konania nepriznal od žalobkyne hoci žaloba bola voči ním zamietnutá, pretože do neistého postavenia, kto je vlastne z nich právnym nástupcom sa dostala nie vlastnou vinou a súd na to preto použil ustanovenie § 150, odsek 1 O.s.p..

Napokon poukázal na to, že časť žaloby bola vylúčená na samostatné konanie v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách celého konania. Preto súd o ostatných trovách konania, vrátane nárokov štátu vo vzťahu medzi žalobkyňou, žalovaným v 1.rade a štátom v tomto rozsudku nerozhodoval.

Proti tomuto rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom podal odvolanie Obvodný úrad Humenné. Z obsahu odvolania je zjavné, že navrhuje rozsudok v jeho vyhovujúcej časti zmeniť a žalobu proti nemu zamietnuť. Podľa názoru odvolateľa pasívne vecne legitimovaným účastníkom v tomto spore je Obvodný úrad Prešov, ktorý za škody spôsobené žalobkyňou v súvislosti s jej pracovným úrazom zodpovedá.

Žalobkyňa v podanom odvolaní proti zamietavým výrokom napadnutého rozsudku navrhla tieto zmeniť a rozhodnúť tak, že súd určuje, že úraz, ktorý utrpela žalobkyňa dňa 11.10.2001 na branno-športových hrách v Rekreačnom zariadení X., je pracovný úraz a za škody spôsobené žalobkyňou týmto úrazom zodpovedá žalovaný v 1. rade, alebo žalovaný v 2. rade alebo žalovaný v 3. rade alebo žalovaný v 4. rade. Ďalej navrhla, tretí výrok zmeniť tak, že priznáva žalobkyňi ešte náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 8.364,86 Eur (t. j. 28 - násobok bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia) a ešte náhradu bolestného 8.832,91 Eur (t. j. 38 - násobok bodového hodnotenia bolestného). Na zaplatenie uvedených súm navrhuje zaviazat' niektorých zo žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade.

Ďalej namietala, že právna úprava vo veci právneho nástupníctva po zrušenom Krajskom úrade v Prešove v predmetnej právnej veci za daného skutkového stavu nie je jednoznačná a je nebezpečie, že žalobkyňi môže vzniknúť škoda nesprávnym rozhodnutím súdu pri určení právneho nástupníctva na strane žalovaného.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k náhrade sťaženia spoločenského uplatnenia a náhrade bolestného považuje za nepreskúmateľné. Zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia iba na 2 - násobok základného bodového hodnotenia je podľa názoru odvolateľky nepostačujúce a neprimerane nízke a nezodpovedá povahe následkov, ktoré nastali u žalobkyne v dôsledku utrpeného pracovného úrazu a toto odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia nezodpovedá rozsahu, v akom sú trvalo obmedzené možnosti žalobkyne uplatniť sa v živote a spoločnosti.

Žalobkyňa skončila štátnozamestnanecký pomer s Obvodným úradom Humenné dohodou dňa 31.12.2009 z dôvodov, ktoré uviedla vo výpovedi na pojednávaní dňa 13.7.2012. Napätie a psychický tlak na pracovisku voči žalobkyňi preto, že vedie tento súdny spor so zamestnávateľom viedli k tomu, že v dôsledku toho žalobkyňa onemocnela, tento zlý zdravotný stav pretrvával a dala výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobkyňa nemôže vykonávať takú prácu, akú vykonávala v čase pred úrazom, pretože v dôsledku svojho zranenia - utrpeného pracovného úrazu a jeho následkov nemôže vydržať sedieť na jednom mieste počas 8 - hodinového pracovného času, prijímať klientov a vybavovať ich. Chôdza, pohyblivosť kolena, kľaknutie na koleno, dlhšie sedenie a státie, pobehnutie sú základné požiadavky každého človeka pre normálny život. Táto prirodzená možnosť pohybu je u žalobkyne v dôsledku pracovného úrazu nemožná a následky pracovného úrazu jej spôsobujú rozsiahle obmedzenia

v živote a spoločnosti. Poukázala ďalej na príklady, preukazujúce skutočnosť, že žalobkyňa nemôže samostatne vykonávať bežné životné a spoločenské úkony, výrazne je u nej obmedzené uplatnenie v osobnom, manželskom, rodinnom, pracovnom, spoločenskom, kultúrnom, športovom živote a výrazne je obmedzené aj uplatnenie žalobkyne v živote a spoločnosti ako ženy.

Pokiaľ sa jedná o náhradu bolestného rovnako zvýšenie bodového ohodnotenia na 2- násobok považuje žalobkyňa za nedostačujúce a veľmi nízke vzhľadom na rozsah vytrpených bolestí žalobkyne, spôsobených poškodením na zdraví a odstraňovaním jeho následkov, vzhľadom na ňou prežité mučivé fyzické a duševné útrapy, sťaženie jej zdravotnej pohody, poruchy nervového ústrojenstva, stavy únavy a strasti a útrapy z obmedzenia pohybu a bezvládnosti.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne ako aj žalovaného v 1.rade nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

K odvolacím námietkam žalobkyne a Obvodného úradu Humenné sa žiada uviesť nasledovné.

Čo sa týka prvého výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvého stupňa určil, že úraz, ktorý utrpela žalobkyňa dňa 11.10.2001 na branno-športových hrách v Rekreačnom zariadení X., je pracovný úraz a za škody spôsobené žalobkyni týmto úrazom zodpovedá žalovaný v 1. rade, k tomu je treba uviesť, že rieši samostatný právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade.

Žalovaný v 1. rade v podanom odvolaní nenamieta vecnú správnosť tohto výroku, vyslovuje a zdôvodňuje len názor, že zodpovednosť spočíva na Obvodnom úrade Prešov.

Rovnako žalobkyňa v podanom odvolaní nenamieta vecnú správnosť tohto výroku, poukazuje však na to, že právna úprava vo veci právneho nástupníctva po zrušenom Krajskom úrade v Prešove v predmetnej právnej veci za daného skutkového stavu nie je jednoznačná a právny predpis takýto skutkový stav, aký nastal vo veci právneho nástupníctva po zrušenom Krajskom úrade v Prešove v predmetnej právnej veci neupravuje a podľa názoru žalobkyne je nebezpečie, že za daného vzniknutého stavu môže tu byť právne vákuum pre riešenie otázky právneho nástupníctva po zrušenom Krajskom úrade v Prešove v predmetnej právnej veci. Vzhľadom na procesné právo za daného stavu je nebezpečie, že žalobkyni môže vzniknúť škoda nesprávnym rozhodnutím súdu pri určení právneho nástupníctva na strane žalovaného.

Písomným podaním doručeným súdu 26.11.2013 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky poukázalo na to, že pasívne legitimovaným v tomto smere je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v tomto písomnom podaní ďalej uviedlo, že zmena účastníkov konania v tejto právnej veci je odôvodnená zákonom, na základe ktorého obvodné úrady stratili právnu subjektivitu a práva, povinnosti zo štátnozamestnaneckých, pracovnoprávných vzťahov, majetok štátu,

pohľadávky a záväzky prešli na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a to tak ako je uvedené v čl. IV bod 7 zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Na základe metodického pokynu vydaného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky zo dňa 30.10.2012 č. SVS - 2012/028082 bol dňa 16.1.2013 uzatvorený Protokol o prechode spisovej dokumentácie týkajúcej sa súdnych a exekučných konaní č.p. SLV-ps-927/2012, medzi odovzdávajúcim Slovenská republika - Obvodný úrad Humenné a preberajúcim Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. V čl. I číslo 1 Protokolu je uvedený spis ObU-HE-OSU-2012/00335 a týmto spisom je právny spor Ing. N. C. o náhradu škody na zdraví s prísl. vedený na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11 C 231/2004 a na Krajskom súde pod sp. zn. 8 CoPr 1/2013 a sp. zn. 8 CoPr 2/2013. Ďalej tiež bol dňa 20.12.2012 uzatvorený Protokol o odovzdaní a prevzatí súdnych konaní zo štátnozamestnaneckých a pracovnoprávných vzťahov č.p. ObU-PO-OSU-2012/09792 medzi odovzdávajúcim Obvodný úrad Prešov a preberajúcim Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Prílohou tohto Protokolu Prešov je aj prehľad súdnych sporov, kde ako posledný v tabuľke je uvedený spor žalobkyne.

Odvolací súd poukazuje na to, že za tohto stavu, keď pôvodný žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade stratili právnu subjektivitu a práva, povinnosti zo štátnozamestnaneckých a pracovnoprávných vzťahov, majetok štátu, pohľadávky a záväzky prešli na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky odvolacie námietky, ktoré v odvolaní uviedol predtým žalovaný v 1. rade ako aj žalobkyňa týkajúce sa právneho nástupníctva po už zrušenom Krajskom úrade v Prešove sú bez právneho významu. Iné námietky okrem námietky pasívnej legitímácie vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozsudku uplatnené neboli.

Odvolací súd preto prvý výrok napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nadväznosti na uvedené je preto potrebné považovať za správny aj výrok uvedený v doplniacom rozsudku, ktorým súd žalobu proti žalovaným v 2., 3. a 4. rade zamietol.

Keďže pôvodný žalovaný v 1. rade v podanom odvolaní proti vyhovujúcemu výroku nevzniesol žiadne námietky a žalobkyňa napadnutý rozsudok v tejto časti navrhla ako vecne správny potvrdiť, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na správne a presvedčivé dôvody uvedené vo vzťahu k tomuto výroku v napadnutom rozsudku.

Zostáva tak posúdiť záver súdu prvého stupňa vyslovený v odôvodnení, napadnutý v podanom odvolaní žalobkyňou, že žalobkyňa nepreukázala nárok, že v jej prípade sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa a teda nemá nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady škody na zdraví.

Aj v tomto prípade odvolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky prichádza do úvahy len v celom výnimočných prípadoch, hodných mimoriadneho zreteľa, kedy stupeň ujmy nie je dostatočne vyjadrený zvýšením základného odškodnenia podľa ustanovenia § 6 ods. 2 vyhlášky a náhrada takto stanovená nie je primeraná následkom, ktoré podľa predpokladov, ktoré poškodený vo veku, v ktorom bol poškodený na zdraví mal pre uplatnenie v živote a v spoločnosti a ktoré sú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou obmedzené alebo stratené.

Tak výrazné zvýšenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, aké požaduje žalobkyňa (28 - násobok bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia) je vyhradené výlučne prípadom, kedy je poškodený vplyvom následkov úrazu takmer vyradený zo života a kedy jeho predpoklady pre uplatnenie v spoločnosti sú viac-menej stratené. U žalobkyne, podľa zistenia súdu prvého stupňa bolo preukázané len ich obmedzenie a sťaženie, pričom v nej zostáva zachovaná spôsobilosť pracovať v jej predchádzajúcom pracovnom zaradení. Treba sa stotožniť so súdom prvého stupňa aj v závere, že hoci žalobkyňa nevládze rýchlo chodiť, nie je imobilná a odkázaná pri pohybe na pomoc okolia. I keď sa podstatne znížili jej možnosti a uplatnenie v osobnom, manželskom, rodinnom, pracovnom,

spoločenskom, kultúrnom, športovom živote, nezanikli celkom. Právne posúdenie veci súdom prvého stupňa z hľadiska aplikácie § 7 ods. 3 vyhlášky je teda podľa názoru odvolacieho súdu správne.

Ani v prípade náhrady bolestného podľa názoru odvolacieho súdu sa nemožno odkloniť od záverov, ktoré prijal súd prvého stupňa.

Možnosť zvýšenia odškodnenia za bolesť v žalobkyňou požadovanom rozsahu je vyhradená extrémne bolestivým poraneniam a operačným zákrokom, pričom sa nejedná o stav krátkodobý.

V danom prípade o takýto prípad nejde a nemožno súdu prvého stupňa vyčítať, že pri formovaní tohto záveru vychádzal z posudkov lekárov.

Odvolací súd z uvedených dôvodov v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.